अपिच तदानीं गरीयसे आत्मकार्याय वक्तुमनुचितमित्याह ॥ अपिचेति ॥ अपिपरिक्लिष्टं अतिपरिक्लिष्टं ॥ गरीयस्त्वादल्पकालाल्पयत्नासाध्यत्वात् नेच्छामि नैषिषं ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ शेषं व्याख्यातं ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ चपमाणः इतिरामाभि०रा० ति० वा० कि० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ईदृशं व्यो

अपिचापिपरिक्लिष्टंचिराद्दारैःसमागतं ॥ आत्मकार्यगरीयस्त्वाद्वक्तुंनेच्छामिवानरं ॥ ६१ ॥ स्वयमेवहिविश्रम्यज्ञात्वाकालमुपागतं ॥ उपकारंचसुग्रीवोवेत्स्यतेनात्रसंशयः ॥ ६२ ॥ तस्मात्कालप्रतीक्षोहंस्थितोस्मिशुभलक्षण ॥ सुग्रीवस्यनदीनांचप्रसादमभिकांक्षयन् ॥ ६३ ॥ उपकारेणवीरोहिप्रतीकारेणयुज्यते ॥ अकृतज्ञोप्रतिकृतोहंतिसत्त्ववतांमनः ॥ ६४ ॥ अथैवमुक्तःप्रणिधायलक्ष्मणःकृतांजलिस्तत्प्रतिपूज्यभाषितं ॥ उवाचरामंस्वभिरामदर्शनंप्रदर्शयन्दर्शनमात्मनःशुभं ॥ ६५ ॥ यदुक्तमेतत्तवसर्वमीप्सितंनरेंद्रकर्तानचिराद्धरीश्वरः ॥ शरत्प्रतीक्षःक्षमतामिमंभवान्जलप्रपातंरिपुनिग्रहेधृतः ॥ ६६ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा० कि० अष्टाविंशःसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ समीक्ष्यविमलंव्योमगतविद्युद्बलाहकं ॥ सारसाकुलसंघुष्टंरम्यज्योत्स्नानुलेपनं ॥ १ ॥ समृद्धार्थंचसुग्रीवंमंदधर्मार्थसंग्रहं ॥ अत्यर्थंचासतांमार्गमेकांतगतमानसं ॥ २ ॥ निवृत्तकार्यंसिद्धार्थंप्रमदाभिरतंसदा ॥ प्राप्तवंतमभिप्रेतान्सर्वानेवमनोरथान् ॥ ३ ॥ स्वांचपत्नीमभिप्रेतांतारांचापिसमीप्सितां ॥ विहरंतमहोरात्रंकृतार्थंविगतज्वरं ॥ ४ ॥ क्रीडंतमिवदेवेशंगंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ मंत्रिषुन्यस्तकार्यंचमंत्रिणामनवेक्षकं ॥ ५ ॥

म समीक्ष्य हरीश्वरमुपागम्य हनूमानब्रवीदित्युत्तरेण नवमश्लोकस्थेनान्वयः ॥ १ ॥ मंदोधर्मार्थयोः संग्रहोयस्य तं ॥ असतां मार्गं कामप्रवृत्तिलक्षणमत्यर्थमाश्रयंतं इतिशेषः ॥ एकांतगतमानसं ॥ कामभोगार्हैकांतदेशगतचित्तं ॥ २ ॥ निवृत्तकार्यं निष्पन्नवालिवधरूपस्वकार्यं सिद्धार्थं प्राप्तराज्यं ॥ अभिप्रेतानीप्सितानर्थान्प्राप्तवंतं ॥ ३ ॥ स्वांपत्नीं रुमां ॥ ४ ॥ ५ ॥